

телно, повече-то не измѣнявать окончяніе-то на прилагателно-то; като: *Сшара-планина, Божій-гробъ, сшарый-свашъ.*

183. Прѣдлози-ти ся събирать съ просты глаголы, та правять сложны, отъ кои-то ся производять сложны имена; като: *разбирамъ, разборъ; подписвамъ, подпись; размѣшамъ, размѣшъ; пришурамъ, пришуръ; подилащамъ, подилаша; прѣдумаемъ, прѣдумка* и пр.

Ч Я С Т Ъ В Т О Р А.

С л о в о с ѣ ч и н е н і е.

ГЛАВА ПРЪВА.

Прѣдложенія и шѣхны чяши.

184. *Словосъчиненіе-шо* учи, какъ ся събирать и нарѣждать речи-ты въ слово.

185. *Слово* наричатъ сборъ отъ нѣколко рѣчи, кога показва мысль. Слово, кога изричя само еднаъ мысль, казва ся *прѣдложеніе*; на пр. *Богъ е вѣченъ.*

186. Прѣдложеніе има три главны чясти: *подлогъ* (или подлѣжящее), *връзка* и *прилогъ*.

187. *Подлогъ* е имя-то на прѣдмѣта, за кой-то ся говори; *прилогъ* е това, что ся прилага и придава на подлога като негово качество и свойство: а *връзка* е глаголъ-тъ, что свързва подлога съ прилога сир. потвърждава, че качество-то, показано отъ прилога, приличя или не приличя на подлога.